

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2485)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 2⁴⁵, og Dagsordenen er:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfor nødenheder og Varer.

Mødet hævet Kl. 2⁴⁰.

5te Møde.

Torsdag den 7. Oktober Kl. 2⁴⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfor nødenheder og Varer.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 46).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 124 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Udenfor Dagsordenen har det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer Ordet for at forelægge det nu anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (A. C. Meyer): Det lille Lovforslag, som jeg paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne har den Ære at forelægge for det høje Ting, har en Titel, som maaske ikke straks er let at faa Klarhed over: „Forslag til Lov om Ændring i Lov om midlertidige Ændringer . . .“. Det lyder ikke saa godt; Lovforslagets Titel kunde have faaet en lidt mere præsentabel Skikkelse. Men Lovforslaget rummer kort og godt et Krav om Afskaffelse af Idræts skatten. Ved Lov af 4. Oktober 1919 blev denne Skat gennemført til stor Sorg for mange af Idrættens Udøvere og vistnok til liden Glæde for Statskassen, hvad Resultatet viser. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at der her i Landet findes 80 000 organiserede Idrætsmænd. Det er en ret anselig Hær; og det vilde være højst urimeligt, om ærede Medlemmer stod i en uvenlig Stilling til disse Idrætsmænd — der er baade Brydere og Boksere mellem dem! Der er al den Idræt, som gavner Ungdommen i dens Stræben efter fysisk og, jeg kan godt sige, aandelig Sundhed. Vi, der sidder herinde og lovgiver, har vel ikke mindst til Opgave at fremme kommende Slægters Sundhed. Hvorfor saa gøre det vanskeligt for Idrætten at eksistere? Det har vist sig, at ved denne Skat har adskillig Idræt haft ondt ved at klare sig. Man har endogsaa søgt at omgaa Loven ved at danne Sammenslutninger, hvortil man betalte Foreningskontingent, uden at der har været egentlig Offentlighed, saa at Staten ikke fik nogen Indtægt deraf.

Det er for tre Idrætsgrene eller tre Arter af legemlig Færdighed udelukket, at de kan falde ind under Skatten, det er Gymnastik, Roning og Svømning. Men om Vinteren har man jo ikke nogen særlig Brug for Roning og Svømning; det er da kun Gymnastikken, der om Vinteren vil høste Fordel af, at der ingen Skat findes. De andre Idrætter, der netop mest flourer om Vinteren, er underkastede Skat, og derved lammes deres Virksomhed i høj Grad. Jeg kan paa disse Idrætsfolks Vegne med fuld Sikkerhed udtale, at man vil være den høje Rigsdag taknemmelig, om den øjeblikkelig vilde afskaffe Skatten paa Idræt, og jeg skulde tage fejl, om jeg